

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาถือเป็นรากฐานที่สำคัญของการพัฒนา “คน” ซึ่งเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าของสังคม ทั้งนี้การที่ทุกคนจะเจริญเติบโตเป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจรวมทั้งมีความสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างเป็นสุขทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นตามยุคสมัยย่อมต้องการอาศัยการศึกษาเรียนรู้เป็นเครื่องมือสำคัญนั่นคือ ต้องปรับเปลี่ยนให้ทันและสอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของชาติ และสังคมโลกอยู่ตลอดเวลา สภาพของสังคมในปัจจุบัน มีกระแสการเปลี่ยนแปลงทางด้านต่างๆ เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี การสื่อสาร รวมทั้งการแข่งขันกันทางเศรษฐกิจ และการค้าระดับโลกในระบบการค้าเสรี หากประเทศพัฒนาปัจจัยพื้นฐานด้านต่างๆ ไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว หรือเตรียม “คน” ให้มีคุณภาพไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นย่อมส่งผลให้เกิดวิกฤตการณ์ในสังคมอย่างรุนแรง ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวได้กำหนดหลักการ ระเบียบการและมาตรการต่างๆ เกี่ยวกับการศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สร้างให้คนกลายเป็นพลเมืองดี มีศีลธรรม มีความรู้ความสามารถ มีวิชาชีพและความชำนาญงาน เพื่อเข้าปกป้องคุ้มครองและสร้างสรรค์พัฒนาประเทศ ทำให้ประชาชนพ้นจากความลำบากยากจน ทำให้เศรษฐกิจสังคมมีการขยายตัวและความอุดมมั่งคั่ง จากเป้าประสงค์นี้เองที่ทำให้มีการกำหนดลักษณะการศึกษาของลาวที่ต้องปฏิบัติตามหลักการพื้นฐาน ดังนี้ 1) การศึกษาต้องดำเนินไปตามทิศทางสังคมนิยม มีลักษณะชาติ ลักษณะมหาชน ลักษณะวิทยาศาสตร์และลักษณะที่ทันสมัย 2) การศึกษาสามัญต้องสัมพันธ์กับอาชีวศึกษา 3) การศึกษาอยู่ในโรงเรียนต้องดำเนินการเคียงคู่กับการศึกษาอบรมของครอบครัวและสังคม 4) การศึกษาต้องสัมพันธ์กันระหว่างทฤษฎีกับการปฏิบัติ การศึกษาต้องสัมพันธ์กับการออกแรงงาน 5) การศึกษาต้องสนองตอบความต้องการของการพัฒนา

เศรษฐกิจสังคมในแต่ละระยะ 6) การศึกษาแห่งชาติต้องสอดคล้องกับการศึกษาในภาคพื้น และสากล(กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา, 2006, หน้า 7)

ในยุทธศาสตร์การศึกษา 20 ปี (2001-2020) และแผนพัฒนาการศึกษา 5 ปี ครั้งที่ 5 (2001-2005) ของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว กล่าวว่า ต้องทำให้ การศึกษาเป็นงานหลักของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ กลายเป็นหน้าที่ของประชาชนทั้ง ปวงและต้องทำให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการพัฒนาการศึกษา ดังนั้นการจัดการศึกษาจะต้อง มีการปฏิรูปเปลี่ยนแปลงโฉมหน้าใหม่ ไปสู่การจัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้คู่คุณธรรมและมี คุณภาพ โดยมุ่งเน้นความสำคัญทางด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ คุณสมบัติ ภาระบวกรการเรียนรู้และความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อพัฒนาให้มีความสมดุลโดยยึดผู้เรียน สำคัญที่สุด ดังนั้นในการจัดกระบวนการเรียนการสอนของสาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาวจึงต้องยึดตามยุทธศาสตร์การศึกษา 20 ปี (2001-2020) และแผนพัฒนา การศึกษา 5 ปี ครั้งที่ 5 (2001-2005) ให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และเข้าใจตามธรรมชาติ และอย่างมีอิสระ นอกจากนี้ในข้อตกลงของรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการของลาว (สถาบันค้นคว้าวิทยาศาสตร์การศึกษาลาว ,1994) ว่าด้วยการตั้งระบบศึกษานีเทศก์กรม สามัญศึกษาของลาว กล่าวไว้ว่า “ส่งเสริมครูและอาจารย์ให้มีการพัฒนาวิธีสอนของ ตัวเองให้เป็นการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง” เพราะเชื่อว่าการเรียนรู้จะ เกิดขึ้นได้อย่างแท้จริงและคงทนนั้นก็ต่อเมื่อผู้เรียนได้สร้างความรู้ด้วยตนเอง โดยอยู่ ภายใต้อาการชี้แนะของครู

เพื่อให้ครูของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เป็นครูที่มีความรู้ ความสามารถ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวจึงตั้งหน่วยงานพัฒนาครูขึ้นโดยตั้ง วิทยาลัยครูเป็นสถาบันหลักในการพัฒนาครู วิทยาลัยครูมีหน้าที่ผลิตครูและบำรุงครูตาม การมอบหมายของกรมสร้างครู กระทรวงศึกษาธิการ ตามเงื่อนไขความต้องการครูของ สังคม โดยดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตรที่ปรับปรุงใหม่ของกรมสร้างครู กระทรวงศึกษาธิการ ที่มุ่งเน้นสร้างครูให้มีคุณภาพด้วยระบบการเรียนการสอนจัดการ เรียนการสอนด้วยวิธีการที่หลากหลาย เหมาะสมกับนักศึกษา ให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ จากการปฏิบัติของตนเอง เกิดพัฒนาการทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวได้จัดให้มีวิทยาลัยครูตั้งแต่ปี ค.ศ. 1880 โดยในปัจจุบันมีวิทยาลัยครูในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวทั้งสิ้น 8 วิทยาลัยครู ซึ่งตั้งอยู่ในภาคเหนือ 3 วิทยาลัย คือ วิทยาลัยครูหลวงน้ำทาวิทยาลัยครูดงไซ วิทยาลัยครูหลวงพระบาง ตั้งอยู่ในภาคกลาง 3 วิทยาลัย คือ วิทยาลัยครูบ้านเกินวิทยาลัย

ครูตงคำซาง วิทยาลัยครูสะหวันนะเขตตั้งอยู่ในภาคใต้ 2 วิทยาลัยคือ วิทยาลัยครูชาละวัน วิทยาลัยครูปากเซวิทยาลัยครูแต่ละแห่งทั่วประเทศ มีโครงประกอบการบริหารดังนี้ สภาวิทยาลัยครู สภาวิชาการ ระบบผู้บริหารประกอบมีผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการ 3 ท่านคือรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหาร รองผู้อำนวยการฝ่ายกิจกรรมนักศึกษาและบรรดาห้องกรต่าง ๆ ที่ประกอบด้วย ห้องการส่งเสริมวิชาการ ห้อง การบริหาร ห้องการกิจกรรมนักศึกษา ห้องการคุ้มครองพนักงาน ห้องการวัดประเมินผล ห้องการพัฒนาครูและห้องการภาควิชาต่างๆ เช่น ภาควิชาวิทยาศาสตร์สังคม ภาควิชา วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ ภาควิชาภาษาต่างประเทศและภาควิชาครูประถมและอนุบาล

จากบทสรุปประจำปีการศึกษา 2016ของวิทยาลัยครู สาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว ประสบปัญหาบุคลากรสายผู้สอนมีจำนวนน้อย และมีวุฒิการศึกษาไม่สูงนัก ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี การจัดการเรียนการสอนในวิทยาลัยครูอาจารย์ ผู้สอนส่วนใหญ่สอนโดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล อาจารย์ขาดทักษะ กระบวนการ ขาดการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ผู้สอนไม่สามารถบูรณาการเชื่อมโยงไปยัง เนื้อหาสาระ ไม่ค่อยให้ความสำคัญของการศึกษาผู้ปกครอง ไม่เคยกวาดขันการทำงานบ้าน ของนักศึกษา ไม่สนใจไถ่ถามเกี่ยวกับการเรียนของนักศึกษา นักศึกษาเลยขาดความ รับผิดชอบ ซึ่งส่งผลกระทบต่อคุณภาพของการจัดการเรียนการสอน ฉะนั้นผู้สอนต้องมี วิธีการที่หลากหลายเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนเกิดการพัฒนา โดยใช้กระบวนการ จัดการที่มีประสิทธิภาพทั้งของอาจารย์และนักศึกษา การจัดการเรียนการสอนมี ความสำคัญอย่างยิ่งต่อการบรรลุเป้าหมายของการจัดการศึกษาตามหลักสูตร เพื่อพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งถือว่าเป็นการพัฒนาทรัพยากรที่ยั่งยืนเพื่อความเจริญก้าวหน้าของ ชุมชนสังคมและประเทศต่อไปดังนั้นเพื่อให้การจัดการศึกษาของวิทยาลัยครูสอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์การศึกษา 20 ปี (2001-2020) และเพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมและ พัฒนาการจัดการเรียนการสอน และใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัด การศึกษา

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาสภาพ ปัญหา และแนวทางการการจัดการ เรียนการสอนในวิทยาลัยครู สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และนำผลของการ วิจัยเป็นข้อมูลให้ผู้บริหารและหน่วยงานต้นสังกัดได้นำไปปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียน การสอนให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

คำถามการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดคำถามการวิจัย ไว้ดังนี้

1. สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอน ในวิทยาลัยครูสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว อยู่ในระดับใด
2. สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอน ในวิทยาลัยครูสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำแนกตามสถานภาพแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร
3. สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอน ในวิทยาลัยครูสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำแนกตามวุฒิการศึกษาแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร
4. สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอน ในวิทยาลัยครูสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำแนกตามห้องการสาย แตกต่างกันหรือไม่อย่างไร
5. สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอน ในวิทยาลัยครูสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำแนกตามภูมิภาค แตกต่างกันหรือไม่อย่างไร
6. แนวทางการพัฒนาศักยภาพการจัดการเรียนการสอน ในวิทยาลัยครูสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ควรเป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอน ในวิทยาลัยครูสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอน ในวิทยาลัยครู สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำแนกตามสถานภาพ
3. เพื่อเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอน ในวิทยาลัยครู สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำแนกตามวุฒิการศึกษา
4. เพื่อเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอน ในวิทยาลัยครู สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำแนกตามห้องการสาย
5. เพื่อเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอน ในวิทยาลัยครู สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำแนกตามภูมิภาค

6. เพื่อหาแนวทางพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ในวิทยาลัยครู
 สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

สมมติฐานของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอน ในวิทยาลัยครู สาธารณรัฐ
 ประชาธิปไตยประชาชนลาว อยู่ในระดับปานกลาง
2. สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอน ในวิทยาลัยครู สาธารณรัฐ
 ประชาธิปไตยประชาชนลาวจำแนกตามสถานภาพมีความแตกต่างกัน
3. สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอน ในวิทยาลัยครู สาธารณรัฐ
 ประชาธิปไตยประชาชนลาวจำแนกตามวุฒิการศึกษา มีความแตกต่างกัน
4. สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอน ในวิทยาลัยครู สาธารณรัฐ
 ประชาธิปไตยประชาชนลาวจำแนกตามห้องการสาย มีความแตกต่างกัน
5. สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอน ในวิทยาลัยครู สาธารณรัฐ
 ประชาธิปไตยประชาชนลาวจำแนกตามภูมิภาค มีความแตกต่างกัน

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ก่อให้เกิดประโยชน์ดังนี้

1. ได้ทราบ สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนในวิทยาลัยครู
 สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ซึ่งจะใช้เป็นแนวทางในการพัฒนากิจกรรม
 การเรียนรู้ของอาจารย์ในวิทยาลัยครู สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ได้อย่างมี
 ประสิทธิภาพ
2. เป็นข้อมูลสารสนเทศสำหรับอาจารย์ ผู้บริหารและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
 ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ประสบผลสำเร็จและเกิดคุณค่าแก่ผู้เรียน ตรงตาม
 ความมุ่งหมายของการจัดการศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตเชิงเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษา สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนในวิทยาลัยครู สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน ในระดับมหาวิทยาลัยตามแนวคิดของสิริธร ลินจินดาวงศ์ (2553) ได้ทำการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการประเมินการสอนของอาจารย์ เพื่อได้ทราบสภาพการประเมินการสอนของอาจารย์ ได้แนวทางในการพัฒนาปรับปรุง การประเมินการสอนของอาจารย์ เพื่อให้มีรูปแบบการประเมินการสอนของอาจารย์ ที่สอดคล้องกับการประเมินของมหาวิทยาลัยศรีปทุม ได้ขอเสนอแนะเพื่อนำไปปรับปรุง ระบบการประเมินประสิทธิภาพการสอน ของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุมและสามารถ นำไปประยุกต์ใช้ในการประเมินอาจารย์ ในสถาบันอื่นๆได้ 4 ด้าน ดังนี้

- 1.1 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
- 1.2 ด้านการวัดและประเมินผล
- 1.3 ด้านคุณลักษณะอาจารย์
- 1.4 ด้านสื่อการเรียนการสอน

2. ขอบเขตของประชากร

2.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรในวิทยาลัยครู สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ปีการศึกษา 2560 จำนวน 1,352 คน จำแนกเป็น ผู้บริหาร จำนวน 194 คน อาจารย์ จำนวน 1,158 คน จากวิทยาลัย 8 วิทยาลัย

2.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรในวิทยาลัยครู สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ปีการศึกษา 2560 จำนวน 308 คน จำแนกเป็น ผู้บริหาร จำนวน 88 คน และครูจำนวน 220 คน โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และ มอร์แกน (Krejcie and Morgan) และใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling)

3. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ กำหนดเป็นตัวแปรอิสระและตัวแปรตามดังนี้

3.1 ตัวแปรอิสระได้แก่

3.1.1 สถานภาพการดำรงตำแหน่ง

3.1.1.1 ผู้บริหาร

3.1.1.2 อาจารย์

3.1.2 วุฒิการศึกษา จำแนกเป็น

3.1.2.1 ไม่เกินปริญญาตรี

3.1.2.2 สูงกว่าปริญญาตรี

3.1.3 ห้องการสาย

3.1.3.1 ห้องการสายวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ

3.1.3.2 ห้องการสายวิทยาศาสตร์

3.1.3.3 ห้องการสายภาษาต่างประเทศ

3.1.3.4 ห้องการสายประถม-อนุบาล

3.1.4 ภูมิภาค

3.1.4.1 ภาคเหนือ

3.1.4.2 ภาคกลาง

3.1.4.3 ภาคใต้

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอน

ในวิทยาลัยครู สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ซึ่งประกอบไปด้วย 4 ด้าน คือ

3.2.1 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

3.2.2 ด้านการวัดและประเมินผล

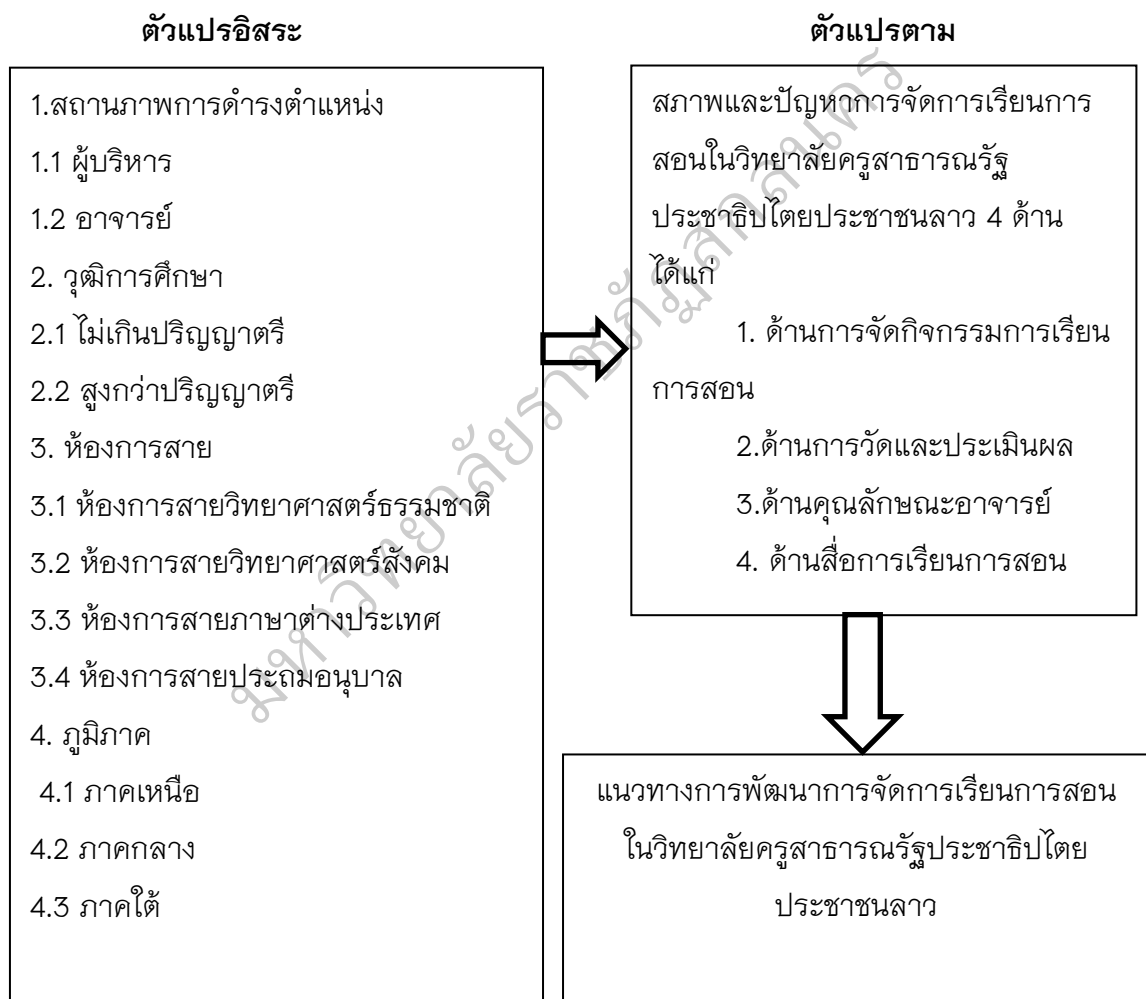
3.2.3 ด้านคุณลักษณะอาจารย์

3.2.4 ด้านสื่อการเรียนการสอน

กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนในวิทยาลัยครู สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน ในระดับมหาวิทยาลัยตามแนวคิดของ สิทธิร สิ้นจินดาวงศ์

(2553) ได้ทำการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการประเมินการสอน ของอาจารย์เพื่อได้ทราบ สภาพการประเมินการสอนของอาจารย์ ได้แนวทางในการพัฒนาปรับปรุงการประเมิน การสอนของอาจารย์ เพื่อให้มีรูปแบบการประเมินการสอนของอาจารย์ที่สอดคล้องกับ การประเมินของมหาวิทยาลัยศรีปทุม ได้ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปปรับปรุงระบบการประเมิน ประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีปทุมและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการ การประเมินอาจารย์ในสถาบันอื่นๆ สรุปเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย ปรากฏดัง ภาพประกอบ 1 ดังนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นियามศัพท์เฉพาะ

1. การจัดการเรียนการสอนหมายถึง สภาพการณ์ที่อาจารย์ในวิทยาลัยครู สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ปฏิบัติจริงเพื่อให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ สามารถลงมือปฏิบัติสิ่งต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง มีความรู้ในด้านทฤษฎีและนำความรู้ที่มีไปใช้ได้จริง โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนศึกษา ค้นคว้า และแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย อย่างเป็นระบบ ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่

1.1 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง กิจกรรมการเรียนการสอน ตามกระบวนการที่อาจารย์ในวิทยาลัยครู สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จัดทำขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และพัฒนาได้อย่างเต็มศักยภาพผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง และมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกัน โดยอาศัยวิธีสอนและเทคนิคการสอนที่เหมาะสมหลายวิธี ครูให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษา อำนวยความสะดวก นำหลักจิตวิทยา มาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ทักษะและ เจตคติตามจุดมุ่งหมายที่ได้ตั้งไว้

1.2 การวัดและประเมินผล หมายถึง กระบวนการที่อาจารย์ในวิทยาลัยครู สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ดำเนินการเก็บข้อมูลของผู้เรียนแต่ละคน และนำผลที่ได้นั้นมาเทียบกับเกณฑ์เพื่อดูความก้าวหน้าของผู้เรียนแต่ละคน ตลอดจนการประเมิน เพื่อตัดสินผลการเรียน โดยใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย เน้นการปฏิบัติและการประเมินตามสภาพจริง เพื่อพัฒนานักศึกษาอย่างเต็มตามศักยภาพ นักศึกษามีส่วนร่วมในการประเมินตนเองเพื่อให้ทราบพัฒนาการของตน

1.3 คุณลักษณะของอาจารย์ หมายถึง ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ ในการสอน ตลอดจนบุคลิกภาพ ความคิด ทักษะ การประพฤติและปฏิบัติตน ทั้งในและนอกเวลาราชการ รวมถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการสอน และความสามารถในการใช้ศาสตร์และศิลป์ทางการสอนจนเป็นที่ยอมรับ

1.4 สื่อการเรียนการสอน หมายถึง วัสดุ อุปกรณ์ หรือวิธีการใดๆ ก็ตามที่เป็นตัวกลางหรือพาหนะในการถ่ายทอดความรู้ ทักษะ ทักษะและประสบการณ์ไปสู่ผู้เรียน เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์

2. สภาพการณ์จัดการเรียนการสอนหมายถึง ระดับของการปฏิบัติในการจัดการเรียนรู้ของอาจารย์ในวิทยาลัยครู สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวที่เป็นอยู่จริงในปัจจุบัน

3. ปัญหาการจัดการเรียนการสอน หมายถึง การปฏิบัติที่ขัดข้องหรือ เหตุการณ์ที่เป็นอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ในวิทยาลัยครู สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

4. สถานภาพหมายถึง สภาพปัจจุบันของผู้ตอบแบบสอบถามในวิทยาลัยครู สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำแนกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

4.1 ผู้บริหาร หมายถึงหัวหน้าห้องการสาย รองหัวหน้าห้องการสาย หรือตำแหน่งหัวหน้า

4.2 อาจารย์ หมายถึงผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ในการสอน ในวิทยาลัยครู สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

5. วุฒิการศึกษา หมายถึง วุฒิการศึกษาขั้นสูงสุดของผู้บริหารและอาจารย์ ในวิทยาลัยครู สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำแนกเป็น

5.1 ไม่เกินปริญญาตรี

5.2 สูงกว่าปริญญาตรี

6. ห้องการสาย หมายถึง หน่วยงานสังกัดเบื้องต้นของผู้บริหารและอาจารย์ ในวิทยาลัยครู สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำแนกเป็น

6.1 ห้องการสายวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ

6.2 ห้องการสายวิทยาศาสตร์สังคม

6.3 ห้องการสายภาษาต่างประเทศ

6.4 ห้องการสายประถม-อนุบาล

7. ภูมิภาค หมายถึง ภูมิภาคที่ตั้งของวิทยาลัยครู ในสาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว แบ่งเป็น

7.1 ภาคเหนือ หมายถึง แคว้นที่ตั้งอยู่ทางตอนเหนือของประเทศ ได้แก่ แคว้นเชียงขวาง แคว้นไชยบุรี แคว้นบ่อแก้ว แคว้นพงสาลี แคว้นหลวงน้ำทา แคว้นหลวงพระบาง แคว้นหัวพัน และแคว้นอุดมไซ

7.2 ภาคกลาง หมายถึง แคว้นที่ตั้งอยู่ทางตอนกลางของประเทศ ได้แก่ แคว้นคำม่วน แคว้นไชยสมบุรณ์ แคว้นบอลิคำไซ แคว้นเวียงจันทน์ แคว้นสะหวันนะเขต และนครหลวงเวียงจันทน์

7.3 ภาคใต้ หมายถึง แคว้นที่ตั้งอยู่ทางตอนใต้ของประเทศ ได้แก่ แคว้นจำปาศักดิ์ แคว้นเซกอง แคว้นสาละวัน และแคว้นอัตตะปือ

8. แนวทางการพัฒนาศักยภาพในการจัดการเรียนการสอน หมายถึง การที่ผู้วิจัยนำสภาพการจัดการเรียนรู้การจัดการเรียนรู้ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรวม และนำปัญหาด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยรวมมาพิจารณาประเด็นการพัฒนาแล้วร่างเป็นแนวทางในการพัฒนาหรือวิธีการพัฒนาแล้วนำร่างดังกล่าวหรือวิธีการดังกล่าวมาสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญ 10 ท่านได้แสดงความคิดเห็นหรือให้แนวทางพัฒนาที่ถูกต้องเหมาะสมต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์